

“*carnettiste*” (за аналогією до слова “*journaliste*”). Кращі переклади вносяться до *Journal Officiel* і рекомендуються до використання, а всі офіційні переклади подаються на іншому сайті – <http://www.culture.fr/franceterme>.

Словники нової лексики французької мови докладно описують семантику й форму окремих слів, визначаючи таким чином їхнє місце в лексиконі. Часто нові слова уточнюють або в інший спосіб виражають уже відомі поняття. Тому укладачі словників підкреслюють в тлумаченні нових слів ті ознаки чи характеристики, що відрізняють їх від слів, уже присутніх у вокабулярі. Напр., слово *ami,-e* відоме носіям французької мови у значенні, зафіксованому *Larousse*, а саме: “*Personne avec laquelle on est uni par l’amitié; Se dit des animaux et des objets familiers, de toutes les choses pour lesquelles on a un attachement sentimental*”. Натомість сьогодні, у зв’язку з активним розвитком соціальних мереж, ця лексема набула нового значення “*Membre d’un réseau social auquel un autre membre accorde l’accès à ses données personnelles: Avoir de nombreux amis sur Facebook*”.

Таким чином, суть мовної політики французького уряду полягає у виборі найоптимальніших шляхів запозичених термінів. Втручання державних органів у мовну діяльність суспільства сприяє укріпленню престижу французької мови у світі. Роль міністерських комісій з термінології і неології полягає в тому, що вони вивчають все те нове, що характеризує лексику і фразеологію сучасної французької мови, розробляють проблеми, які стосуються аналізу інновацій в лексикографічному, лексикологічному та словотвірному аспектах. На державному рівні проводиться значна робота в галузі неології. Поява постанов з термінології викликана необхідністю впорядкувати процеси творення і запозичення нових термінів, які порушують загальні проблеми сучасної французької мови.

Кричківська Оксана Василівна,
Тернопільський національний економічний університет

ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Підготовка молоді до повноцінного функціонування у полікультурному просторі пов’язується з міжкультурною компетентністю, ключовою компетентністю XXI століття. Серед пріоритетних цілей формування майбутнього фахівця зовнішньоекономічної сфери діяльності особливого значення набуває міжкультурна комунікативна компетентність, як невідемна складова означеної.

Міжкультурна комунікативна компетентність – провідна складова професійної підготовки, а отже, і професійної компетентності майбутніх фахівців зовнішньоекономічної сфери діяльності, проявляється в

неупередженості та емпатійності до членів міжкультурної групи/команди, самоактуалізації через міжкультурну комунікацію, здатності до самоконтролю і саморегуляції, а також конкурентоспроможності особистості на міжнародному ринку праці, що є однією з визначальних характеристик високого рівня готовності до успішного здійснення функціональних обов'язків, основою професійної мобільності та розширення можливостей самореалізації.

Структура міжкультурної комунікативної компетентності обґрунтована на основі функціонального підходу і охоплює: мотиваційно-ціннісну, когнітивно-пізнавальну, культурно-поведінкову, функціонально-прагматичну, особистісно-розвивальну, рефлексійну компоненти. Основну сутність складових структури міжкультурної комунікативної компетентності відображено у критеріях, виведених із робочих показників, на основі узагальнення визначено рівні сформованості міжкультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців зовнішньоекономічної діяльності, які диференційовано на базовий, достатній, оптимальний та схарактеризовано у дескрипторах.

На основі концептуальних підходів (компетентнісний, особистісно-орієнтований, середовищний, комунікативно-діяльнісний, функціональний, соціокультурний, полікультурний, полілогічний, автентичний та інтегративний) нами розроблено модель формування міжкультурної комунікативної компетентності, за допомогою якої впроваджено комплекс *організаційно-педагогічних умов* формування міжкультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців зовнішньоекономічної діяльності (поетапна реалізація імерсійної складової у процесі підготовки майбутніх фахівців зовнішньоекономічної діяльності; організація віртуальних міжкультурних комунікативних зв'язків у навчальному середовищі ВНЗ-партнерів; упровадження веб-технологій та інноваційних форм організації навчального процесу, в основі яких міжнародна співпраця; проектування мовного/мовленнєвого дискурсу, максимально наближеного до професійного).

На основі проведеної дослідно-експериментальної роботи можна зробити висновок про те, що організаційно-педагогічні умови, реалізовані комплексно у моделі формування міжкультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців зовнішньоекономічної діяльності, позитивно вплинули на динаміку розвитку усіх компонент структури міжкультурної комунікативної компетентності та суттєво підвищили рівні її сформованості.

Література

1. Кричківська О.В. Моделювання процесу формування міжкультурної комунікативної компетентності майбутніх фахівців зовнішньоекономічної діяльності / науковий журнал «Молодий вчений», 2014р.– No 12 (15). – Частина перша.– С. 304-308.